

«Моє друге дихання» : Портрети майстрів

Михайло Кика працює вчителем німецької мови в Коростській середній школі. Предмет, зрозуміло не з легких, але відвідавши кілька уроків, переконуєшся, що учні з його допомогою охоче освоюють ази іноземної мови наполегливо опановують граматичні структури, завчають слова. Певно, прагнуть віддячити вчителю за його старання, вміння зацікавити, передавати знання. Адже нині, як ніколи, злободенним є вивчення іноземної мови, бо тут і потік інформації, і потреба самовдосконалення, намагання відкрити нове в самому собі, одне слово своєрідне розкриття духовних і фізичних резервів.

Принадно зазначити, що Михайло Михайлович уміло використовує у повсякденній роботі і знання, набуті на курсах підвищення кваліфікації при Йенському університеті, що в Німеччині. В складі груп туристів, виконуючи обов'язки перекладача об'їздив майже всю країну. Зібрав багатий краєзнавчий матеріал, який поповнив вітрини і стенди шкільного кабінету іноземної мови, до речі, чи не найкращого у районі.

Радують і результати його вихованців у вивченні мови. Скажімо, на минулорічній районній олімпіаді команда у складі Олени Білецької, Володимира Телетьона та Рози Титечко посіла перше місце.

Є у вчителя ще одне захоплення. Це — сцена. Його однокласники, зокрема М. І. Добридень, який нині працює заступником директора Кричильської середньої школи, пригадує, що обдарованість й талант Михайла визначились ще в дитинстві. Вже в першому класі складав частівки про недбайливих учнів, брав участь у шкільній, а згодом і сільській художній самодіяльності. Два роки тому, пригадує Микола Іванович, організували зустріч випускників, які закінчили школу 20 років тому, то Михайло склав таке запрошення, що всі за животи бралися.

— Люблю виступати на сцені, читати, співати: відкривається наче моє друге дихання - говорить Михайло Михайлович, і розповідає, розповідає.

Талант у нього, напевно, від матері. Вона була жінка жартівлива, балакуча, щедра на сміх, жарти, добро.

Не розлучався Михайло зі сценою і коли навчався в Дрогобицькому педагогічному Інституті вів програму студентського вокально-інструментального ансамблю «Веселка». В його складі виступали аматори сцени, а сьогодні заслужені артисти УРСР Іван Попович, Мар'ян Шуневич та Ігор Кушплер. Назавжди в пам'яті Михайла залишились спогади про виступи ансамблю перед жителями Кустаная Ульяновська, де студенти працювали влітку, а також на різноманітних оглядах в Києві Москві. Трускавці.

Хлопець постійно вдосконалював свою сценічну майстерність та виконавську культуру старанно займаючись у режисера М. В. Мацьо, який нині очолює колектив

Львівського театру опери та балету.

На повну силу розкрився талант аматора сцени коли закінчив інститут. Отож, читець включав до свого активу нові твори П. Глазового. С. Воскресасенка. А. Динника. П. Красюка, а також земляка Л. Кулішз. З Леонідом Зіновійовичем його єднає давня творча дружба, адже довгий час жили, в одному селі і коли на сільській сцені гумор читає М. М. Кика. то на концерті обов'язково буває автор неповторних гуморесок, мініатюр. смішинок. Вдячні шанувальники сцени влаштовують тоді обом дружні овації...

Вслухайтесь і придивіться, як виступає Михайло Кика. Невимушено і впевнено. Приємний тембр голосу, дикція висока сценічна культура, різноманітний репертуар сприяють швидкому контакту з слухачами, забезпечують, успіх.

Де б не був повсякчас вишукує нові злободенні твори. До репертузру додає байки, гуморески сатиричні мініатюри, пародії й куплети не тільки радянських авторів. У багатій домашній бібліотеці вчителя є чимало збірок й зарубіжних авторів, зокрема болгарських, польських та словацьких, бо свого часу він побував у цих країнах.

Охоче займається ентузіаст перекладом усмішок з іноземних мов.

До речі, Михайло Михайлович не тільки декламує, а й вдало складає концертні програми, пише сценарії тематичних та урочистих вечорів. А які оригінальні в нього словнички-жартівнички! Вони друкуються як в районній газеті : «Сарненські новини», так і в обласній газеті : «Червоний прапор»

Про захоплення Михайла Михловича Кики знають не тільки в Кричильську та Корості. Адже понад десять років він — незмінний ведучий багатьох концертних програм районного Будинку культури звітів — концертів районного театру народної творчості на обласній сцені. У складі бригади самодіяльних митців РБК виступав майже в усіх селах району Лауреат обласного конкурсу читців-декламаторів Володар багатьох грамот, подяк, дипломів. Має навіть грамоту Міністерства культури УРСР.

Інхоли в школі мимоволі піджартовують, що Михайлу Михайловичу треба було бути артистом. Вів один час гурток учнівської художньої самодіяльності. Навіть ті, хто дещо упереджено ставиться до захоплення вчителя, переконані, що йому таланту не позичати бо почувається він на сцені, як риба у воді.

Мистецтвом живе його душа. Часто-густо навіть і на уроках до підходящої ситуації зробить так звану веселу хвилинку — прочитає уривочок з нової гуморески чи перекладе разом з учнями смішинку з німецької газети для дітей «Тромель»

А ще коли додати, що поруч з батьком на сцені ступає і дочка Людмила, то стане зрозумілим, що М. М. Кика — людина багатогранного інтересу, обдарована і щедра душею. Ось і спорт — теж його стихія. Так-так, Михайло Михайлович має перший розряд з футболу. Був час. коли захищав ворота збірної району. У 1978—1979 роках скажімо команда «Темп», за яку він грав, два рази підряд ставала чемпіоном, а Михайла було названо кращим воротарем району. Ось вже впродовж десяти років М. М. Кика судить ігри на першість району з цього виду спорту. Часто йому доручають вирішальні або фінальні ігри, бо знають, що проведе він чітко і впевнено. Як урок, як неповторний виступ на сцені. Як все, що робить талановитий майстер.

Р. БРИЧКОВА